

taget, efter hvilke Regler disse Afdrag foretages, og hvortil de agtes anvendte, samt hvorvidt Ministeriet anser sig berettiget til at disponere over disse Midler uden Lovgivningsmagtens Medvirkning. Kirke- og Undervisningsministeren har herpaa ved Skrivelse af 15de Januar 1876 meddeelt følgende Svar:

„I Anledning af Finantsudvalgets behagelige Skrivelse af 13de dennes, hvori udbedes Oplysning om, hvilke Afdrag der siden den 11te Juni 1875 er foretaget i den ledige Præsteeembeder hidtil tillagte Indtægt, undlader Ministeriet ikke at bemærke, at med Undtagelse af de midlertidig af Statskassen overtagne Bispettender m. v. og nogle mindre Summer, der opføres under Finantslovens § 21. II., ere de til Folkekirvens Understøttelse af Staten henlagte Midler for Tiden ikke inddragne under den lovgivende Magts Omraade.

Ministeriet henleder iøvrigt Opmærksomheden paa, at der er forelagt Landsthinget et Lovforslag, der tilfigter en saadan Inddragelse, i hvilket de fremsatte Spørgsmaal i Hovedsagen finde deres Besvarelse, og ved hvis Behandling der vil findes Leilighed til de nærmere Forklaringer, hvortil der maatte være Anledning.“

Udvalgets Flertal skal hertil bemærke, at Ministeren synes at forvekle, hvad Rigsdagen hidtil har fundet sig i, med, hvad der ifølge Grundlovens § 48 er Rigsdagens Ret med Hensyn til disse Statsmidler. Rigsdagen har fundet sig i, at de til Understøttelse for Folkekirken hidtil anvendte Midler forvaltedes af Ministeren i Overensstemmelse med den fra tidligere Tid bestaaende Ordning, idet denne midlertidig bekræftedes som en for Administrationen bindende Lov; man har ligeledes fundet sig i, at Administrationen af og til har fradraget ledige Præsteeembeder en Del af Indtægterne til Fordel for de kirkelige Interesser i den paagjældende Sognemenighed, skjøndt Berettigelsen hertil ikke er bleven anerkjendt. Den nuværende Minister tror imidlertid at turde gaa et væsentligt Skridt videre, idet han sammenbrager saadanne opsparede Indtægter i en Fond for kirkelige Diener og Almindelighed, en Fremgangsmaade, der er saa meget mere forkastelig, som Forslag om Oprettelsen af en saadan Fond udirykelig gjentagne Gange er bleven forfattet af Rigsdagen. Naar Ministeren endelig undgaar at besvare Spørgsmaalet, om han anser sig berettiget til at disponere over disse saaledes henlagte Midler uden Lovgivningsmagtens Medvirkning, da er han, for saa vidt der i Ministerens Laushed desangaaende maatte ligge et bekræftende Svar, ogsaa i dette Stykke i Modstrid med, hvad der om Sagen hidtil har været forhandlet paa Rigsdagen, idet endog Regjeringen har erkjendt, at en saadan Fond kun kunde røres med Rigsdagens Samtykke. Med Forbehold om senere at komme tilbage til dette Spørgsmaal, hvis de Lovforslag, hvortil Ministeren henviser, ikke skulde blive til Lov i denne Samling, skal man for Tiden indskrænke sig til at neblægge en Indsigelse mod Ministerens i ovennævnte Skrivelse givne Opfattelse af denne Sag.“

I Henhold til denne Udtalelse i Betænkningen fra forrige Samling er Finantsudvalget atter kommet tilbage til dette Spørgsmaal, idet man ved Skrivelse af 3die November 1876 har udbedet sig meddeelt en Fortegnelse over de Præstetælb, i hvis Indtægter der siden 11te Juni 1875 ved Balance er foretaget Afdrag til Fordel for Siiftsmidlerne, hvor stort Beløb for hvert Embede, fra hvilken Dato Afdraget er traadt i Kraft og hvormeget disse Beløb til Dato udgjøre ialt.

Derpaa har Kirke- og Undervisningsministeren ved Skrivelse af 14de f. M. givet følgende Svar:

„I behagelig Skrivelse af 3die November har det ærede Udvalg udbedet sig forskjellige Oplysninger angaaende de Afdrag, der siden den 11te Juni 1875 ere fæete i forskjellige Præstetælb's Indtægter.

I den Anledning undlader Ministeriet ikke at henvise til sin Skrivelse af 15de Januar d. A., der findes trykt i Folkethingets Finantsudvalgs Betænkning over Forslag til Finantslov for Aaret 1876—77 Pag. 365—66, idet man kun tilføjer, at det der omtalte Lovforslag om Geistlighedens Lønningsforhold ikke fremmedes i Folkethinget.“

Eigeoverfor den urigtige Betragtning, Ministeren her har fremsat om Rigsdagens Myndighed med Hensyn til Anvendelse af de heromhandlede Statsmidler, og den egenraadige Fremgangsmaade, han i dette Forhold har vist, finder Udvalgets Flertal det hensigtsmæssigt, at Rigsdagen ved Behandlingen af nærværende Finantslovsforslag væerner om Lovgivningsmagtens Ret med Hensyn til Ordningen af denne Sag, idet man saantidig sikrer de inddragne Midler imod en Anvendelse, som ikke forud har vundet den behøvede Myndigheds Billigelse, og neblægger en Indsigelse imod den Vilkårlighed, som den paaanførte ministerielle Fremgangsmaade fremviser. Flertallet